

Νικοπόλεως ἀνασκαφαί.

(συνέχεια· πρὸς AE 1917 48).

ὑπὸ

Ἀλεξάνδρου Φιλαδελφῆως.

Χριστιανικὴ βασιλικὴ Δουμετίου.

Ε'. Γλυπτὰ καὶ ἀρχιτεκτονικὰ μέλη.

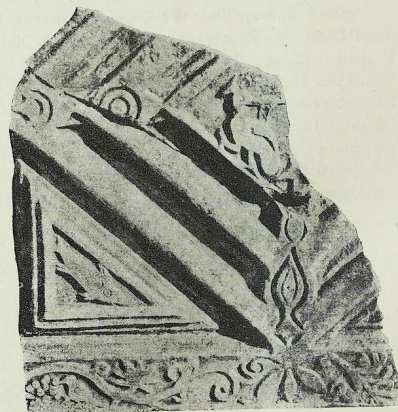
Ἐκτὸς τῶν σπουδαιωτάτων καὶ θαυμαστῶν ψηφιδωτῶν, ἅτινα διὰ μακρῶν ἐν τοῖς προηγούμενοις τεύχεσι τῆς AE 1916 καὶ 1917 περιεγράψαμεν, ἀνευρέθησαν κατὰ τὴν ἀνασκαφὴν τῆς ἀρχαιοτάτης χριστιανικῆς βασιλικῆς Δουμετίου ἐν Νικοπόλει καὶ πλεῖστα γλυπτὰ, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἀρχιτεκτονικά, ὅσων κιονόκρανα, ἐπίκρανα, διακοσμητικὰ ἀνάγλυφα, κλπ. εἰς ὧν τὴν λεπτομερεῆ ἀπαριθμῆσιν καὶ περιγραφὴν προβαίνομεν ἤδη:

1-24) *Εἴκοσι καὶ τέσσαρα παντοίου μεγέθους τεμάχια παμμεγίστου ἀμφιαναγλύπτου δρυφάκιου ἢ σιγηθαίου, ὅπερ πιθανῶς θὰ ἔφρασε τὴν ἐν τῷ κεντρικῷ κλίτει (καθολικῷ) σωλέαν, οἷαν περιεγράψαμεν ἐν AE 1916 36. Ἐπὶ τῶν τεμαχίων τούτων (εἰκ. 1-3) παρίστανται ζῶα, καρποί,*

ἄνθη, φυτὰ, σταυροί, κύκλοι, ἀστέρες κλπ. Ἐπειδὴ δ' ἔνεκα τῆς μεγάλης καταστροφῆς τούτου κατέστη ἡμῖν ἀδύνατος οἰαδῆποτε συναρμολόγησις, διὰ τοῦτο θέλομεν περιγράψαι τὰ μεγαλύτερα τὸ σχῆμα καὶ σπουδαιότερον ἅμα τῶν τεμαχίων τούτων. Καὶ ἐν πρώτοις τὸ ἄριστον ἀπάντων (μήκους 0,54 ὄψ. 0,59 πλάγ. 0,07-8) εἶνε τὸ ἐν εἰκ. 1 καὶ 2 πρὸς δεξιὰν μέγα ἀνάγλυφον ἐκ δύο τεμαχίων ἀποτελούμενον, ἐπὶ τῆς κυρίας ὄψεως τοῦ ὁποῦ παρίσταται ἀμνὸς ἐστραμμένος ἐν κατατομῇ πρὸς τὰριστερὰ καὶ βαδίζων πρὸς τὸ κάθετον σκέλος σταυροῦ, οὗ παρὰ τὴν βάσιν ὕψοι τὸν ἕνα τῶν προσθίων ποδῶν. Ὁ ἀμνὸς οὗτος ἀνέχει τὴν κεφαλὴν πρὸς τᾶνω, ἔχει δ' ἐστεμμένην ταύτην διὰ τροχοειδοῦς ἄλω, τοῦ χριστιανικοῦ φωτοστεφάνου, ἐξ οὗ δηλοῦται ὅτι πρόκειται περὶ τῆς συμβολικῆς παραστάσεως αὐτοῦ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Λίαν χαρακτηριστικὴ εἶνε ἡ πρωτογε-

1: προσθία ὄψις.

1a: ὀπισθία ὄψις.